

N: 12.

Wpaburg 228 Nov. 1877

Egen min Mary!

Har siken jag nu på en topp af
Kalken och snön är omkring tätt
Jag skulle nu försöka göra red för hur
vi kommit hit. I mitt senaste brev
ifrån Jablonitz skref jag att vi snart
skulle bryta upp, så gjorde vi äfven d. 22
kl. 9 om morgonen, kl. 11 hördes några
skott, och vår bataljon skickades med
ett kosakbatteri till vänstra flygeln.
Centern höll sig på stora vägen och
2de skarpsk. bataljon till höger om den.
Så ryckte vi fram några varsk, till
vägen började sänka sig brant ned,
och midt fram för oss sågtes en hög bergs-
sidja. Hästarna spändes ifrån kanonerna
Jabbarne i redt, och så bar det af
ifrån bakke till bakke åt vänster,
och, och det var ej som bakken.
Efter några timmar flugo vi fri alaf
och sågs en lång bergskäppa ungef. 3000

fram för oss, försvarades med mycket
grovar & flera våningar. Artilleriet
så ut i centern som på vänstra flygeln
öppnade eld, och turkarna svarade
hurligt med 2 kanoner ifrån ett
kasematkerat batteri. De det var
nästan omöjligt att taga positionen
ifrån fronten, skickades Demanofski
regi 2^a af 4^a skarpsk bataljonerna med
2 kanoner att taga turkarna i vänstra
flanken. Vår bataljon spriddes framför
artilleriet, och under dagens lopp, som
både vi och fram, så voro avståndet
om natten stodo 1500 steg från fienden.
Emellan oss och dem var endast en
förfärligt djup dal, der vägen till
Napoleons stryker fram. Det var en
kall, ruszig natt, mitt kompani hade
tagit upp två batterier, och fick följa
mot morgonen låga sig ned, på litet
haln, der jag öfver försökte sova, men
det var för kallt. Kl. 3 på morgonen

kom Alexey med koloten och thyrer
man, och så var det slut med alla
oss. I dagningen afläste jag 4^a kompani
och föde min tredje grenad, längre än
på flutningen, så att jag kl. 8 var
på 700 steg ifrån ett blindage med
fjortio grovar och förhuggningar
på alla sidor. Därnär jag föde mina
gassar fram en om en, smärkte turkar-
ne likväl rörelsen och öppnade eld
från oss, men slutade till början med
öfver oss. Jag lade an på det ene laget
menhet efter det andra, och det behöfves
ej så många skott, innan de smög sig
undan till ett annat, för att aldrig
derifrån åter krypa in det första, ty
alltjämnans var ett nät af gångar.
Sedan vi höll på så några timmar
besutade turkarna en benon upp på
branta af berget midlemot oss, och
höllo oss varma med granater, ungef
20 sådana karnaljer fölla ner i min när

hel, ja afte på K's leg, quistur och
stoner yode om mig, men ingen kom
op blef sårat. Maj. kl. 3 på aft. med.
hörde vi ett stort hurra på turkar-
nes vœstra flygel, och med kikare
kunde jag se att vår kringgående rörel-
se lyckats och turkarna dragit sig
undan längs bergshöjden. Mina män-
skändan blefvo oroliga, men höllo
sig kvar; då vi fingo befallning att
gå ner till vägen. Hvad det skulle
tyda till vet jag ej, ty det förut
hade de nog snart lagt sig i väg. Det
återstår likväl ej annat än att lyda,
och under Sundmås frammande bar-
del af ner. Skottningen var mycket
brut och bevänt med små bär, vi
hade ej kommit långt fram då det
rapades på bär, och jag hörde att
Hrunon, min enda officer var sårat.
Han hade fått sig en kula genom
höra benen, men fällskären trodde
att benet ej var krassadt, endast skrub-
badt, i vœstra benet endast kändsin.

Om längre ned på fluktningen vi kommo
desto brantare blef, och, och innan
vi kommo till vägen lysnade elden.
Förutom Brunau, blef en soldat hos
mig, och en 2de Komp. sågade. Redan un-
der vår fört närhet, kom en ljus dimma
sväpande längs bergstapparna, och när vi
samlat kompanierna (3^e och 4^e), sig snart af
10 styk framför sig. På berget hörides en-
dast de och de något skott, och snart hvar.
Vi visste g. hvad vi skulle taga afs till, vi
skickade en patrull till Nybergs för att höra
efter våra två andra komp., och efter en lång väntan
kom den tillbaka utan att hafva sett något.
Vi ville då om och gingo längs vägen tillbaka.
Tillfärdigt snöiga blånade vi upp på berget,
och behöfde 2 timmar att komma upp.

230

Nu hafva vi i nästan 5 dagar sett till
här på bergen flere hundra fot öfver de
kanrick dalen, med beyn af samma
dalen medt framför oss, synligen af
Hredulter och Bytte grupper i alla

rekstringar. Skarpest brigaden har gått
ner sig här uppe, Moskowske reg-
stär nere i dalen, och regnadesen
kvällen dag Orhanich. Turhanne
pöstrin som vann 14 tobak med 35 kan-
nik det ser ut som om de höll
på att rymski fältet, emedan utlä
af Gardes Corpsen håller på att
gå omkring den nära Etropol.
2. 1 Decemb.

Mycket riktigt är Orhanich ut-
brändt, vi fläppade hela morgon
mer 16 kanoner nära bergen, och
utgav nu tillförmans ut i ba-
talion af Moskowske reg. som
beträckning. Resten af brigaden
fortsatt marscher på schanssen
och förnyligt, någ ha för vi blifvit
efter. Allt ännu har vi några
kommander af kompanier, och alla
kan förstå klart sin ömsa. Skall
kommander bataljon. För vi ej

Racopé snart hit, så kommer vi
fortra att bli' chikanerade på
stey af vår karnalj, till Brigaden
I går fick jag ditt brev af da 5
Nov., där du säger dig ej för länge
bref af mig, jag har tillvidare
vit, aftr mig, de till mig af
Gadoneligt valigt skall det bli' att
ja komma här till dig och barnen.
Helt så att för krig tillhagar mig
ej, men på andra sidan. Balkan vill
jag tillvidare, innan jag vänder om.
Helsatillståndet vid bataljonen är ej
att skriva med, men komma i väl
afon de fördomda bergen, så bli' det
väl bättre. Her uppe hade vi 4 dagar
fullkomlig vintern, flere term snö, och
en stark bläst, jag led tillvidare
det ringaste af kullen, i min skilaf.
rank krosser jag all på. På marschen
uppsat hade jag försigt mig, och det
slag sig på karnerna, men sedan Doktor

i 3 dagar skrif mig i munnen blif
del äter bra. Det är ofrunt, som smitt,
måste brief kinner från förr jul,
hvarföre jag skicka dig de andra
julblappan jag har, som varmaste
välståndninge till Er alla. Måste
jag förkomma frisk och rosk har,
för att under de kommande åren
kunna hälsa dig, som egen alltså
hustan, till gods att den oro du
lidit. Trossik att skratta för de små
att jag har mycket beöfningsfullt,
och att vi skall föra af jul när jag
kommer hem.

Helsa för och med skjertligt och
glöm ej Anna, som varit så just att
äta skrifva att brief. Skrif afom till
Snokela och Kossnäs, och öfsta dag
afom mig en glad jul. Nu just lida
jag ordets att gå till förpost med
smitt kompi, för att fredda vår egen
regnet faller, rätt obehagligt, att åter
slåtra upp för de fördomda häjderna.
Adieu allsklings Mary, många kyssor
för dig och Barnet ifrån din Lugen